

ЕНЕРГИЈА

КОЛУБАРА

број 27 // јануар 2020.

ISSN 2560-5143

Још једна
успешна
година

www.eps.rs

■ Измештено је око седам километара Ибарске магистрале и ускоро ће нова деоница бити пуштена у саобраћај. То је предуслов за напредовање Поља „Г“ и откривање нових количина угља веома доброг квалитета

Садржај

05

актуелно

Завршен први део саобраћајнице
Барошевац-Медошевац-Вреоци
Стратешки значајан пут

07

из епс групе

Рекордна наплата ЕПС-а
и мањи губици на мрежи
ЕПС достигао наплату од 101 одсто

10

актуелно

Александар Милићевић, директор „Прераде“, о
пословању у 2019. и плановима за текућу годину
Време великих послова

14

Значај багера „ведричара“ у производњи
угља на „Тамнава-Западном“ пољу
Јединствен и посебан

15

„Помоћна механизација“ у 2019. години
**Поуздан ослонац
производњи**

17

У посети Служби за складиштење
у ОЦ „Метал“
Не мере на грам, него на тоне

18

локални мозаик

Библиотека „Димитрије Туцовић“
обележила јубилеј
Деценије културне мисије

21

Стрелци „Колубаре“
у репрезентацији Србије
Оправдали позив

22

временлов

Педесет година
успешног рада „Пројекта“
Увек корак испред свих

У посети Рударском басену „Колубара“

Добри резултати за енергетску стабилност

08

О раду „Површинских копова“

Још једна успешна година

12

Са посадом багера који је
прекопао део регионалног пута
Аранђеловац-Вреоци

Пут до угља

импресум

ЕНЕРГИЈА
КОЛУБАРА

ИЗДАВАЧ: ЈАВНО ПРЕДУЗЕЋЕ ЕЛЕКТРОПРИВРЕДА СРБИЈЕ.
ЧАСОПИС ИЗЛАЗИ МЕСЕЧНО

В. Д. ДИРЕКТОРА: Милорад Грчић, ДИРЕКТОР СЕКТОРА ЗА ОДНОСЕ С ЈАВНОШЋУ: Звездана Јовановић Поповић, РУКОВОДИЛАЦ ОДЕЉЕЊА ЗА ИНФОРМИСАЊЕ И ГЛАВНИ И ОДГОВОРНИ УРЕДНИК: Наталија Живковић, ТЕХНИЧКИ УРЕДНИК: Милош Павловић, ФОТО-РЕПОРТЕРИ: Александар Рашин и Милан Цвијетић, АДРЕСА РЕДАКЦИЈЕ: Карађорђева 37, 11550 Лазаревац, ТЕЛЕФОНИ: 011 785 5086, 785 5089, Е-МАИЛ: redakcija@rbkolubara.rs, WEB SITE: www.rbkolubara.rs, НАСЛОВНА СТРАНА: Милан Цвијетић, ЛОГОТИП: Милош Павловић, ШТАМПА: „BIROGRAF COMP“ д. о. о. Београд, ТИРАЖ: 3.500, ПРВИ БРОЈ ЛИСТА РУДАРСКОГ БАСЕНА „КОЛУБАРА“, ПОД НАЗИВОМ „КОЛУБАРА“, ИЗАШАО ЈЕ ИЗ ШТАМПЕ 24. СЕПТЕМБРА 1960. ГОДИНЕ, ОД 15. НОВЕМБРА 2017. НОСИ НАЗИВ „ЕПС ЕНЕРГИЈА КОЛУБАРА“

Добри резултати за енергетску стабилност

В. д. директора ЕПС-а
Милорад Грчић и ресорни
министар Александар
Антић захвалили рударима
за остварене резултате у
производњи угља и успешно
испуњавање свих задатака

Традиционално, као и претходних година, током новогодишњих празника „Колубару“ су посетили Милорад Грчић, в. д. директора ЈП ЕПС, и Александар Антић, министар рударства и енергетике. Они су 2. јануара са представницима пословног ЕПС-а, Огранка РБ „Колубара“, синдиката и општине Лазаревац посетили површински коп Поље „Г“.

– Рудари ЕПС-а су у 2019. години постигли изузетне резултате и произвели око пет одсто више угља него у 2018. години, што је осигурало стабилност енергетског система Србије. Произвели смо око 38,5 милиона тона угља, а рудари РБ „Колубара“ ископали су око 30 милиона тона. Термоелектране су произвеле око три процента више електричне енергије него у 2018. години – рекао је Грчић.

Антић је истакао да ЕПС јасно препознаје кључне циљеве развоја енергетских политика у Европи и окружењу.

– Зато чувамо шта имамо, али не тако што ћемо да се бусамо у груди, већ зато што ћемо да модернизujemo и повећамо ефикасност и подигнемо стандарде. Потпуно је јасна визија модерне „Електропривреде Србије“ која ће се остваривати као и други циљеви што се остварују – поручио је Антић.

Говорећи о развоју рударства, министар је истакао да је посебно поносан на то што је сваки ЕПС-ов пројекат наишао на одобрење од стране Владе Србије и да следи реализација још стратешки важних послова.

– Чињеница да смо у протеклој години произвели 1,2 милиона тона угља више него у 2018. години је за свако поштовање, али да би се наставио овај тренд раста, копови морају да се шире, да отварамо нова поља и управо из тог разлога поред свих досадашњих активности један од кључних приоритета нам је да омогућимо ширење копова – рекао је Антић, уз велику захвалност свим запосленима у ЕПС-у на

труду и раду који осигуравају стабилност енергетског сектора државе.

В. д. директора ЕПС-а истакао је значај колубарског копа Поље „Г“.

– Починемо да копамо све квалитетнији угаљ што је веома значајно за термоелектране. Измештено је око седам километара Ибарске магистрале и потпуно је завршена нова траса саобраћајнице. Очекујемо да ће ускоро бити пуштена у саобраћај. То је предуслов за напредовање Поља „Г“ и откривање нових количина угља веома доброг квалитета – рекао је Грчић.

Грчић је подсетио да је почела производња откривке и на новом копу „Радљево“, на чије отварање се чекало 40 година. У рударском сектору је у току израда пројекта за набавку два нова БТО (багер-трака-одлагач) система који ће значајно подићи производњу откривке у „Колубари“. Најавио је да у 2020. години ЕПС чекају озбиљни пројекти. Истакао је да се ради на наставку пројекта изградње блока од 350 мегавата у Каленићу, у ТЕ „Колубара Б“.

– Овај пројекат је конципиран и започет осамдесетих година, али је стицајем околности прекинут. Стручњаци из ЕПС-а и људи који воле ову компанију сада су направили пресек, урађена је и позитивна студија изводљивости. Пројекат је подржао Александар Вучић, председник Србије – рекао је Грчић и нагласио да је потпуно промењена

слика стратегије ЕПС-а – уместо да се гасе блокови и смањују капацитети, граде се нови и модернизују постојећи.

Он је свим запосленима честитао Нову годину и посебно захвалио рударима који у ЕПС-у раде сваког дана, 24 сата дневно, без обзира на доба године и временске услове.

– Они су ти који морају да производе угаљ да би Србија имала струју и они то раде веома успешно – нагласио је Грчић.

Миодраг Ранковић, председник синдиката РБ „Колубара“, честитајући рударима Нову годину, истакао је да су измештањем дела Ибарске магистрале и реке Пештан, „Колубара“ и Србија добиле додатну енергетску сигурност, јер је важно да се копови шире и праве велике резерве угља.

– Коп „Тамнава-Западно поље“ је носио производњу у последњој деценији, а полако ће се тај баласт пренети на Поље „Е“ и то је оно што је добро – да ЕПС и „Колубара“ отварају нове копове, што је предуслов енергетске стабилности државе – рекао је Ранковић.

Р. Е.

Нови облик копова

Колубарски копови у 2020. години добијају нови облик, што је изузетно значајно за сигурност производње угља и електричне енергије – истакао је Милорад Грчић.

Стратешки значајан пут

Као део ширих предуслова експлоатације Поља „Е“, измештена три километра локалног пута. Очекује се да до краја јуна буду готова преостала два километра

У оквиру измештања пута Барошевац–Медошевац–Вреоци, који се премешта у дужини од око 5,1 километар, завршена је прва деоница од Барошевца до моста у Зеокима.

– Деоница у дужини од 3,1 километар је комплетно завршена пред крај 2019. године. Први део модерне и нове саобраћајнице је пуштен у саобраћај. Ова деоница има све неопходне сагласности за привремени режим коришћења. Секретаријат за путеве Града Београда је издао сагласност, на основу претходног извештаја Комисије за технички преглед Грађевинског факултета из Београда, која је дала позитивно мишљење да тај део деонице може безбедно да се користи и пусти у саобраћај – рекао је Новица Љушић, помоћник директора за инвестиције, развој и унапређење производње РБ „Колубара“.

Како наглашава Љушић, ова деоница пута има привремени режим коришћења који је на снази до августа 2020. године. Планирано је да до тада буду готови радови на другом делу саобраћајнице у дужини од око два

километра. Када сви радови буду завршени предстоји комисијски преглед другог дела пута, а потом и добијање употребне дозволе за комплетан нови пут.

Крај радова на првој деоници је стратешки важан јер се њоме затвара и ван употребе ставља стари део пута, чиме се обезбеђује простор за напредовање фронта рударских радова у источном делу Рударског басена „Колубара“.

Измештање пута Барошевац–Медошевац–Вреоци је део ширег пројекта регулације дела водотока Пештана у првој фази, који обухвата и измештање и изградњу цевовода. Радове на овом важном инвестиционом послу изводи конзорцијум предвођен фирмом „Хидро-Тан“. Завршетак овог подухвата је предуслов стабилне производње угља на површинском копу Поље „Е“, природном наставку Поља „Д“ које је у завршној фази експлоатације.

Првом фазом измештања реке Пештан и локалног пута предвиђено је измештање 3,9 километара реке и 5,1 километар пута. Река Пештан је измештена у целој дужини. Што се тиче пута, његово измештање било је условљено измештањем реке и није било могуће да се обављају радови на путу док радови на регулацији реке не буду готови. Планирано је да преостала два километра пута буду завршена до јуна ове године.

Пут је на територијама катастарских општина Барошевац и Зеоке. Саобраћајница почиње у зони краја села Медошевац, одакле нова траса води јужније, уз уважавање положаја новог корита реке Пештан.

Саобраћајница Барошевац–Медошевац–Вреоци грађена је паралелно са измештањем

Пештана низводно од Барошевца. Преко новог пештанског корита, дугог око 3,9 километара, изграђен је нови мост, који повезује измештени и постојећи пут „у страни“ Барошевац–Зеоке. Пројектован на три поља, мост је дуг око 50 метара, а широк десет метара. Конструкција је континуални тробродни рам. Са обе стране коловоза на мосту је по једна пешачка стаза.

Део пројекта регулације Пештана је и измештање локалног пута Лазаревац–Зеоке у дужини од 339 метара. Такође, један сегмент пројекта односи се на изградњу цевовода.

У будућности „Колубару“ чека и друга фаза регулације Пештана са измештањем локалног пута и изградњом пет високих брана са ретензијама. Активно се ради на изради пројектне документације за другу фазу, која ће обезбедити све услове за ширење Поља „Е“ и достизање пуног капацитета.

Уз друге инвестиционе пројекте, овим се доприноси континуираном нивоу производње електричне енергије у „Електропривреди Србије“, односно енергетске стабилности Републике Србије.

М. Караџић

Испуњени услови

Због отварања новог копа Поље „Е“ предвиђена је изградња инфраструктурних објеката за потребе будућег копа. За читав комплекс објеката предвиђена је површина од 15 хектара. До сада је завршена прва фаза изградње инфраструктурних објеката у Барошевцу.

ЕПС прати енергетске потребе града

Одлично напредују радови на изградњи трафостанице 110/35/10 kV „Лозница 2“, а у плану је изградња и ТС 35/10 kV „Лозница 5“

Територија огранка Лозница је брдско-планинска и поред града Лознице

обухвата и општине Мали Зворник, Љубовија и Крупањ. За последња 24 месеца у огранку је реконструисано око 225 километара мреже ниског напона, а више од половине посла обављено је сопственим снагама.

Стари проводници су замењени самоносивим кабловским снопом, а на месту багрових сада су бетонски стубови, свуда где је конфигурација терена то дозвољавала. Реконструисано је и више од 34 километра 10 kV далековода. У мрежу ниског и

средњег напона уложено је око 331 милион динара.

Саша Стефановић, координатор за дистрибуцију електричне енергије на подручју ДП Краљево, Дарко Карапандић, директор огранка и Бора Југовић, директор одсека за техничке услуге, заједнички су размотрили реализацију планова одржавања и инвестиција.

– Резултати су добри на свим пољима, а одлично напредују и радови на изградњи трафостанице

110/35/10 kV „Лозница 2“.

Очекујемо да ће ова ТС, вредна готово 383,8 милиона динара, бити под напоном већ у марту. Тако ћемо спремно дочекати привредни „бум“ који Лозница прижељкује. Завршићемо све што смо почели, а изградићемо и нове капацитете – рекао је Стефановић.

У ТС „Лозница 2“ је засад потпуно завршен грађевински део 35 kV постројења, урађени су сви темељи носача апарата који се постављају, готово је далеководно

и трансформаторско поље 110/35 kV. Инсталисана снага трансформатора је два пута по 31,5 MVA. Ускоро ће почети да се гради и ТС 35/10 kV „Лозница 5“, чија ће инсталисана снага бити два пута по 8 MVA. Укупна вредност овог објекта је готово 163 милиона динара.

Активно се ради и на смањењу губитака и замени бројила.

И. Андрић

Нова радна места

У Лозници годинама успешно раде фабрика картонске амбалаже „Natura Trade“ и светски лидер у производњи чарапа „Golden Lady“. Тренутно два велика страна инвеститора из области аутомобилске индустрије зидају фабрике у Лозници, а то су кинески „Минт“ и амерички „Адијент“. Очекује се да се до краја 2021. у њима запосли око 4.500 радника. Ове инвестиције биће прекретница у развоју Лознице, а ЕПС је спреман за ту привредну експанзију.

Компензациони базен је пример како спрега људске интервенције и дивљег света у природи може да буде на добробит и човека и околине

Улога компензационог базена ХЕ „Пирот“ је да прихвати воду која се тек слила са Старе планине и прошла кроз турбине, да се потом отпреми у Нишаву без и најмањег нарушавања биодиверзитета околине. Бистра вода богата је фитопланктонима, који у компензационом базену стварају фини муљ, а он је погодно место за развој рачића, плџоснатих црва и слично, који су идеална храна за велики број птица.

Пирот с околином је важно место на миграторној рути птица. Компензациони базен дошао је као наручен. Птице

■ Неочекивана „резерватска“ улога ХЕ „Пирот“

Електрана по мери природе

ову дестинацију користе да се одморе и нахране. Сиви вољџи, жута лиска, грлица, овде се гнезде и одгајају младунце.

Иван Меденица, орнитолог из Завода за заштиту природе Србије, 15 година проучава и бележи дешавања на овом локалитету. Све ово преточио је у књигу „Птице Пирота“. Највећа заслуга за све што је видео и

записао припада ЕПС-у, односно ХЕ „Пирот“.

– Компензациони базен је једно од места са најбогатијим врстама птица у Србији. Овде се види како спрега људске интервенције и дивљег света у природи може да буде на добробит и људи и природе. Кад сам почео, овде је било активно 40 врста птица. Број птица се

свакодневно повећавао, да би 2018. забележио чак 222. У Србији је забележено 356 врста – нагласио је аутор.

Посебна вредност истраживачког рада је откриће нове врсте за фауну птица Србије – пустињске грмуше. У 2018. аутор је забележио пет нових врста птица, као додатак књизи.

– Птице ни на који начин својим постојањем не ометају рад електране, већ можемо само да унапредимо њихово постојање и даље насељавање. Око базена смо засадили дрворед, што је додатна погодност за необичне госте – истакао је Љубомир Стојановић, директор ХЕ „Пирот“.

План је да се овде направи осматрачница за птице, да долазе стручњаци и љубитељи птица, да се веза између човека и природе још више учврсти.

М. Дрча

ЕПС достигао наплату од 101 одсто

Губици на мрежи
смањени за 1,5
процентних поена,
односно 300 мегавата,
у протекле три године

У 2019. години
„Електропривреда
Србије“ је остварила
рекордну кумулативну
наплату од 101 одсто и значајно
смањила губитке електричне
енергије на мрежи, уз план
да до 2021. године падну на
европски ниво, рекао је Милорад

Грчић, в. д. директора ЈП
„Електропривреда Србије“.

– Успели смо да натерамо оне
који су навикли да не плаћају
струју да се уозбиље и почну
да плаћају јер производња
електричне енергије кошта.
То је био тежак посао јер је
кумулативна наплата у ЕПС-у
годинама била око 94 или 94,5
одсто, а ову годину завршавамо
са историјском наплатом од 101
одсто, што значи да се наплаћују
заостала дуговања – рекао је
Грчић последњег дана у 2019.
години на радном доручку са
пословођама у Термоелектранама
„Никола Тесла“.

Он је додао да неће бити
задовољан све док постоји

било који корисник који краде
електричну енергију и нагласио
да се крађи стаје на пут.

Обраћајући се пословођама
у ТЕНТ-у, где се производи око
половине електричне енергије
за српско тржиште, Грчић им је
захвалио на посвећеном раду
и добрим резултатима. Он је
честитао и железничарима у
Железничком транспорту ТЕНТ-а
који су постигли нови рекорд
у превозу угља из „Колубаре“
и за 100.000 тона надмашили
претходни из 2013. године.

– Чињеница је да ЕПС
функционише, производња
угља и енергије траје 24 сата
свих 365 дана у години, да се
систем одржава и да за вас

нема празника – рекао је в. д.
директора ЕПС-а.

Он је позвао оне који често
критикују „Електропривреду
Србије“ због висине плата да
покушају да проведу месец дана
непрекидно са рударима, или
запосленима у ТЕНТ-у, па да онда
закључе да ли је то заслужено
или не.

Говорећи о резултатима, Грчић
је истакао да су губици на мрежи
смањени за 1,5 процентних
поена, односно 300 мегавата,
у протекле три године и да су
пали на 11,5 одсто у 2019. години,
док су у 2016. години износили
готово 13 одсто.

Радном доручку
присуствовали су и чланови
пословодства „Електропривреде
Србије“ и председник општине
Обреновац Мирослав Чучковић.

Р. Е.

План

Имамо план како да 2020. и 2021.
године ниво губитака на
дистрибутивној мрежи смањимо на
једноцифрен број, што ћемо
сматрати успехом јер је просек у
Европи седам до осам одсто
годишње – рекао је Грчић и свим
запосленима пожелео добро
здравље и срећу у раду у 2020.
години.

Још једна успешна година

Производња угља 2,2 одсто изнад плана. Завршени бројни инфраструктурни послови који су предуслови за стабилну производњу угља. Нова година донела нове обавезе и изазове

Претходну годину „Површински копови“ Рударског басена „Колубара“ завршили су веома успешно. Поред одличне производње на активним коповима, током 2019. године завршени су бројни стратешки важни послови. Све са циљем стабилне и континуиране производње колубарског угља и у будућности.

Срђан Алимпијевић, директор ОЦ „Површински копови“, на почетку разговора истиче да су производни резултати остварени током прошле године изузетни.

■ Повећање и у односу на 2018. годину

– План производње за 2019. годину износио је 29.050.000 тона угља. Захваљујући великом раду и труду свих запослених, остварена је прекопланска производња и ископано је око 29.701.755 тона угља, око 2,2 одсто више од плана. То је око 1,3 милиона тона угља, односно 4,7 одсто више него у 2018. години – рекао је Алимпијевић.

Наш саговорник каже да је током протекле године на колубарским коповима откопано и одложено око 63 милиона кубика откривке, што је око 90 одсто испуњења плана.

– Сигурно да смо овим резултатом мало и незадовољни, али објективно гледано, када узмемо у обзир све факторе и разлоге због којих нисмо успели да остваримо план, и ово можемо сматрати коректним резултатом. Били смо близу циља и у сегменту производње откривке – говори Алимпијевић и истиче да је један од разлога за нижу производњу јаловине и транспорт роторног багера „глодара 10“ са Поља „Д“ на нови коп „Радјево“.

Директор копова наглашава да је ово био изузетан подухват свих запослених у „Колубари“ који су успели да без иједног проблема, неколико дана пре планираног рока, транспортују рударску опрему трасом дужине 24 километра.

На основу Елабората транспорта рударске механизације, који су припремили стручњаци ОЦ „Пројект“, током августа и септембра

■ Срђан Алимпијевић

је изведен јединствен транспорт роторног багера „глодара 10“ и „бандвагена 3“. На свом путовању прешли су преко неколико локалних путева, индустријских пруга, пруге Београд–Бар, Ибарске магистрале и реке Колубаре. Прошли су и кроз сплет далековада свих напонских нивоа и дистрибутивне мреже, кроз Поље „Г“, „Тамнава-Источно поље“ и „Тамнава-Западно поље“.

■ Подвиг за памћење

– Ово је био најдужи транспорт опреме, изузетно сложен и обиман пројекат који је захтевао претходне припреме и планирања. У овај посао су били максимално укључени запослени свих служби у „Колубари“ – из производње, планске, пројектантске, металске, правне и економске струке. Имали смо одличну сарадњу са колегама из Министарства рударства и енергетике, као и Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре и других надлежних институција – каже наш саговорник и истиче велику помоћ и огромну подршку Милорада Грчића, в. д. директора ЕПС-а да цео пројекат буде завршен пре задатих рокова, веома

квалитетно и успешно, уз велику захвалност свима који су учествовали и помагали.

Алимпијевић наглашава да су крајем претходне године завршени и сви радови на изградњи нове деонице Ибарске магистрале. Очекује се добијање употребне дозволе и пуштање нове саобраћајнице у функцију.

У завршној фази је још један велики пројекат, који је најављен почетком претходне године, а реч је о измештању реке Пештан и регионалног пута Лазаревац–Вреоци–Барошевац–Аранђеловац у првој фази.

– Ново речно корито Пештана је завршено и пуштено. Измештен је први део пута и урађена је нова и модерна саобраћајница дужине око три километра. То нам је омогућило ширење фронта радова на Пољу „Б/Ц“ и већ полако улазак у нови коп, Поље „Е“. Истакао бих огроман труд и рад свих запослених, како на коповима, тако и у свим осталим пратећим службама, које су дале свој допринос реализацији овог пројекта – каже Алимпијевић.

■ Кадровско подмлађивање

Ипак за рударе „Колубаре“ нема одмора ни предаха, објашњава наш саговорник.

– Ми смо прошлу годину завршили успешно, али свесни смо својих обавеза и задатака и већ 1. јануара смо кренули све испочетка. План за ову годину је 29.100.000 тона угља и први циљ нам је да то испунимо – истиче Алимпијевић.

Напомиње да је током претходне године било прилива нове радне снаге који се и те како осетио и позитивно утицао на производни процес. Крајем године са копова је отишао велики број запослених, у редовну или у превремену пензију, уз стимулативну отпремнину. Жеља свих на коповима је да се што пре запосле нови и млади људи, који ће наследити искусне мајсторе и стручњаке, и у овоме се, како наглашава Алимпијевић, надају помоћи и подршци пословодства „Колубаре“, ЈП ЕПС и синдикалних организација.

Наш саговорник најављује велике и бројне послове и активности на одржању континуитета производње и унапређења рада.

– У 2020. години на источној страни рударског басена, очекује нас измештање дела старог пута Барошевац–Стара монтажа–Миросавци из две деонице. На Пољу „Д“ је заустављен рад Првог А БТО система и почела је инвестициона оправка роторног багера „глодара 3“ и „одлагача 4“. Ремонт овог багера трајаће 25 дана, а потом креће у транспорт, напушта садашњу и дугогодишњу позицију на којој је радио у зони Вреоца и где је завршио откопавање по главном пројекту. Сели се на нову радну позицију, такође у оквиру Поља „Д“,

Два нова система

Током 2020. године у плану је припрема и израда комплетне документације и покретање набавке два нова БТО система, који ће значајно подићи капацитет производње и олакшати рад запосленима у самим погонима.

изнад „глодара 8“, где ће радити на откопавању откривке и чишћењу угља у зони Зеока. Поред „тројке“ која напушта вреочки фронт радова, очекује нас и транспорт „глодара 4“ у зону Зеока. То су две комплетне реконструкције – најпре демонтаже, а потом и монтаже система. Планирано је да ови послови буду завршени у првој половини године. У зависности од динамике производње, а према очекивањима крајем године предвиђен је и транспорт багера „глодара 2“. Све наше колеге знају колики је то посао и колико је потребно ангажовање свих служби и колега, а пре свега руководства Поља „Д“ и радника који ће директно учествовати у тим пословима – објашњава Алимпијевић.

■ Нови коп „Радљево“

Говорећи о активностима на западној страни колубарских копова, Алимпијевић подсећа да је отворен нови коп „Радљево“. У плану је велики број инвестиционих радова: коридор за „Радљево“ од „Тамнаве“, измештање магистралног цевовода за цео тај крај, изградња насеља и комплетне инфраструктуре за нови коп.

– У првим месецима рада багер „глодар 10“ откопава кипу и скида јаловинске масе које су неопходне за касније отварање и чишћење угља. То је први корак ка стабилној производњи угља на овом копу – објашњава Алимпијевић и истиче да је у зони кипе између милион и милион и по кубика јаловине.

Након пуштања у рад нове деонице Ибарске магистрале, у плану је уклањање старог дела за потребе ширења Поља „Г“.

– Пред нама је фронт од око седам километара старог магистралног пута који морамо у што краћем року да очистимо и тиме омогућимо багеру напредовање рада да би отварао угаљ који је одличног квалитета – подсећа директор копова.

Уз редовне активности које су планиране на оба тамнавска копа, на Пољу „Г“ и „Западном пољу“, у овом делу „Колубаре“ се завршава и реализација увођења система за управљање квалитетом угља.

Погон „Помоћне механизације“, како оцењује наш саговорник, даје веома велики допринос раду свих копова, а погонска спремност механизације је на изузетно високом нивоу.

– Радимо на модернизацији опреме, обновљено је доста машина. Трудимо се да с новом радном снагом попуњавамо празна радна места, са циљем да максимално повећамо учешће помоћне механизације по коповима и на тај начин олакшамо

производни процес. Циљ је да одржимо континуитет од око 50 булдожера дневно у раду, што је можда и најбољи резултат овог погона – каже Алимпијевић.

Посебно важни како за прошлу, тако и за ову годину, јесу ремонти на свим багерима и свим коповима. Одвијају се према договореној динамици. Први ремонти су почели на Пољу „Д“, пре свега због технолошке ситуације. Одмах по завршетку ремонта багера „глодара 3“, почеће ремонт „глодара 6“ на Пољу „Б/Ц“, а ово ће бити обимнија и дужа инвестициона оправка од редовних. Трећи по реду за сређивање у 2020. години биће „глодар 2“ на Пољу „Д“. У међувремену, на „Тамнава-Западном пољу“ планиран је продужени сервис „глодара 4“ од неколико дана. После тога сезона инвестиционих оправки опреме се наставља по устаљеним терминима.

Циљ је да ремонти сваке године буду успешни и квалитетни, с обзиром на то да је њихова реализација први услов стабилног рада и сигурне производње.

– За све послове које радимо, како бисмо дошли до нашег крајњег производа – угља, имамо велику подршку, како свих служби на коповима, тако и колега из корпоративног, комецијалног и финансијског дела. Без нашег тимског рада не бисмо могли да имамо овако добре резултате. Имамо подршке в. д. директора ЕПС-а и синдиката, које нам много значе – закључио је Алимпијевић и свим запосленима пожелео да им Нова година буде боља од претходне, како на личном, тако и на пословном пољу.

Н. Живковић

Значај хомогенизације

Веома битан пројекат који сви с нестрпљењем очекујемо је почетак рада система хомогенизације на тамнавским коповима.

Почеле су пробе, усаглашен је план производње са произвођачима опреме да у првој фази систем ради само кроз прву смену. Како време буде одмицало, прошириће се рад кроз другу и трећу смену и према термин плану, касније ће систем радити у све три смене. Сви смо свесни значаја овог система за будућност нашег рада – истиче Алимпијевић.

Време великих послова

У току је неколико значајних пројеката са циљем побољшања заштите животне средине, модернизације система, повећања енергетске ефикасности и смањења трошкова

На крају још једне пословне године, Александар Милићевић, директор Постројења за прераду, оплеменења и транспорт угља Рударског басена „Колубара“, задовољан је постигнутим резултатима и оствареним укупним планом производње од око 99 одсто.

– Сви погони „Прераде“ дали су максимални допринос у остваривању ових производних резултата. Користим прилику да захвалим свим запосленима на њиховом залагању, ентузијазму, изузетној преданости послу, као и тимском раду, који је свих ових година био наша основа и покретач свих активности – рекао је Милићевић.

Истакао је да је задовољан реализацијом годишњег плана снабдевања термоелектрана „Никола Тесла“, „Колубара“ и „Морава“.

Иако у укупни производни биланс улази и податак да је 2019. година завршена са 66 одсто производње сушеног угља, наш саговорник објашњава да је и то успех, с обзиром на екстерне проблеме које су током читаве године имали због недостатка вагона за испоруку угља, што се одразило на рад Сушаре.

– Уместо договорених 25 вагона, које је на дневном нивоу требало да нам испоручује „Карго Србија“, ми смо добијали до осам вагона, што није било довољно. Ово је проблем са којим се суочавамо годинама. Из тог разлога смо урадили пројекат израде постројења за утовар свих асортимана сушеног угља директно у камионе. Очекујем да ћемо брзо реализовати овај пројекат и остварити планирани биланс за ову годину од 550 хиљада тона сушеног угља. Захваљујући разумевању и ангажовању руководства „Електропривреде Србије“ и „Колубаре“, као и обећањима из „Карго Србија“, надамо се да ће 2020. година бити далеко боља и успешнија у овом делокругу рада – каже Милићевић.

Наш саговорник напомиње да погон Топлане од почетка грејне сезоне редовно испоручује потребну количину топлотне енергије Јавном предузећу „Топлификација“ Лазаревац, и са великом сигурношћу каже да ће град током читаве грејне сезоне имати довољно енергије за редовно снабдевање.

На нивоу читавог Постројења за прераду, оплеменења и транспорт угља током протеклих месеци започето је неколико значајних пројеката који имају за циљ побољшање заштите животне средине, модернизацију система, повећање енергетске ефикасности и смањење трошкова.

■ Модернизација погона

– Велика инвестиција коју планирамо у погону „Сушара“ је реконструкција свих 16 аутоклава, након чега ћемо моћи да повећамо сушење угља са 550 на 650 хиљада тона годишње. Ово улагање је веома значајно јер ће да осигура поуздан рад погона у наредних 20 година, а смањиће се и трошкови одржавања, што је такође веома

■ Александар Милићевић

важно. Уговор је потписан и већ су започети одређени радови. Планирано је да се реконструишу по две аутоклаве сукцесивно, а комплетан посао трајаће две године. То су капитални радови током којих се мења скоро три четвртине посуде под притиском и који до сада нису рађени.

Говорећи о инвестицијама у погону Топлане, директор „Прераде“ истиче наставак послова везаних за реконструкције електрофилтера и одсумпоравања, као и аутоматизације постројења, како би се достигли европски стандарди у области заштите животне средине и да би биле испуњене све норме испуштања чврстих честица.

– Идејни пројекат студије оправданости електрофилтера и одсумпоравања је у завршној фази израде тендерске документације коју ћемо завршити почетком године. Ми и сада имамо за 50 одсто мању емисију прашкастих материја у односу на дозвољене вредности које су прописане званичним законима наше земље, а са новим филтером биће задовољени и стандарди

Изузетан квалитет

Угаљ који се прерађује у погонима „Прераде“ је изузетно доброг квалитета и веома је тражен. Његова калоријска вредност је 18.000 килоџула, што је према Милићевићевим речима, резултат унапређења технологије рада.

– Амбиција нам је још боља и квалитетнија производња, тако да ћемо и у наредном периоду наставити послове које смо почели на великом инвестиционом циклусу – истиче наш саговорник.

Европске уније. Такође, на основу резултата истраживања Регулаторног института за обновљиву енергију и животну средину, проценат емитовања сумпор-диоксида у Топлани је дупло мањи од дозвољене вредности – наглашава Милићевић.

Модернизацијом опреме и технолошких процеса „Прерада“ ће да осигура производњу и побољша економичност, али ће и запосленима да обезбеди бољу радну атмосферу, јер ће аутоматизацијом производних процеса бити смањене могућности повређивања на радном месту, бука и остали штетни утицаји средине.

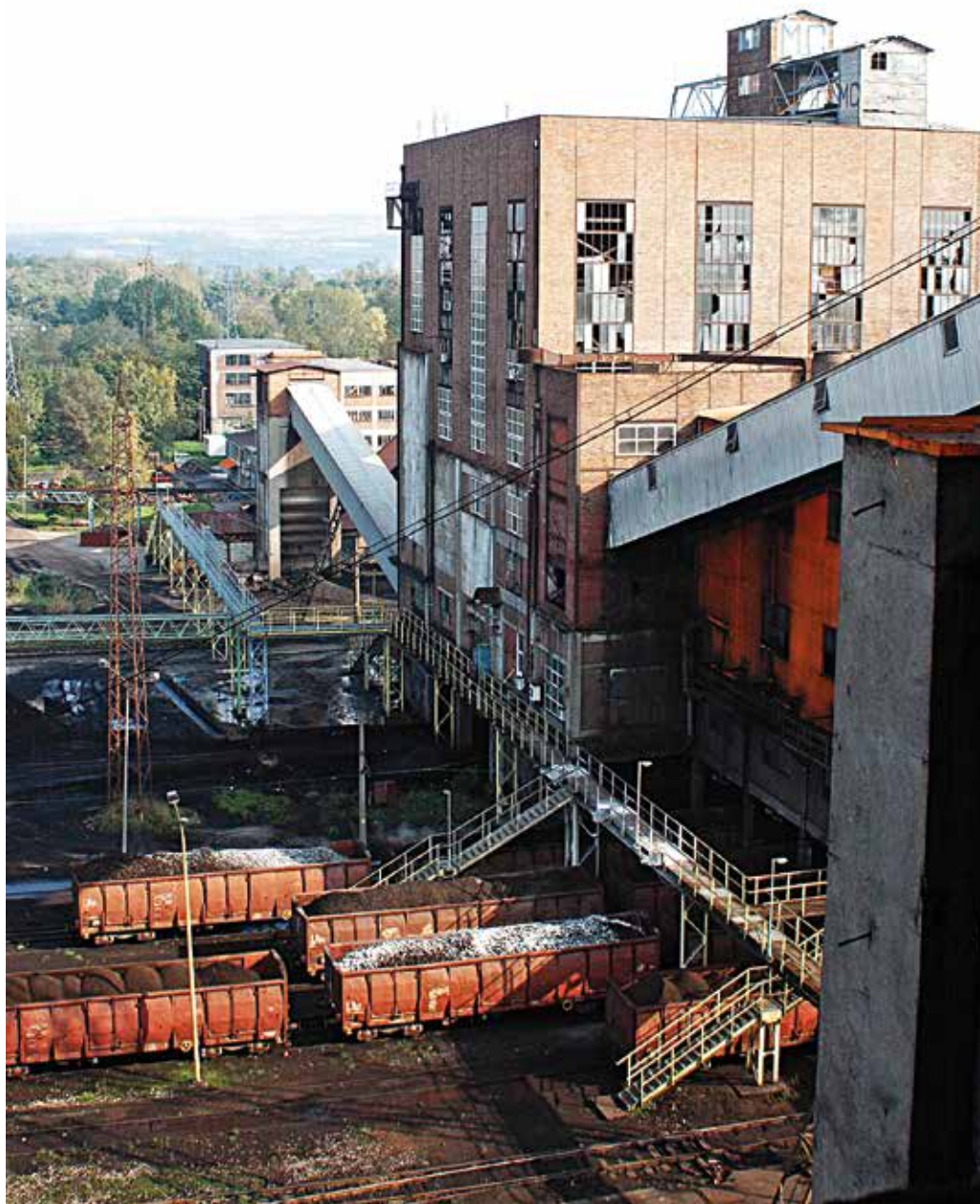
■ За боље услове рада

– Ми настојимо да нашим радницима максимално олакшамо услове рада, зато и уводимо савремене технологије. Уговор о аутоматизацији Топлане, чија је вредност 150 милиона динара, потписан је и већ су започети радови који ће, према плану, бити завршени у току године. Такође, планирамо да почнемо и израду пројекта о аутоматизацији погона Сушара да бисмо заокружили један циклус, како би оба погона радила у једном аутоматизованом систему. Једна од великих инвестиција у Топлани која је завршена, вредности око 40 милиона динара, јесте континуално мерење емисије димних гасова. То је постигнуто уградњом електронског система на димњаку Топлане чија је улога аутоматско мерење свих димних гасова и чврстих честица, а сам систем ће у зависности од добијених резултата препознати шта треба да ради – објаснио је наш саговорник.

Током 2019. године интензивно се радило на пројекту изградње новог постројења за пречишћавање индустријских отпадних вода које ће, поред технолошке отпадне воде настале прерадом равнот угља, пречишћавати и оне санитарне, настале у индустријском кругу, уз примену најмодернијих технолошких решења и испуњавање актуелних норматива прописаних у овој области.

– Тендер за техничку документацију је завршен и у току је одабир понуђача. Очекујемо да ће у наредних двадесетак дана бити изабран понуђач, тако да ћемо ускоро почети са реализацијом пројекта – каже Милићевић.

Једна од важнијих инвестиција у овом делу „Колубаре“ је и изградња новог постројења за производњу електричне

енергије. Изградњом постројења и уградњом четири турбине, које ће користити енергију направљену разликом у редукцији паре која се користи у раду Сушаре, добиће се капацитет постројења до 10 MW. То значи да ће се вишак енергије, односно паре која се јавља у процесу сушења угља искористити за производњу електричне енергије.

– Захваљујући разумевању Пословодства ЕПС-а и „Колубаре“ интензивирани су радови и урађени многи послови. Пројекат је завршен, ускоро следи усвајање од стране Стручног савета „Електропривреде Србије“, након чега ће бити расписан тендер за извођење радова. Пројекат замене железничког транспорта трачним транспортером на релацији Сува сепарација – Мокра сепарација, у дужини од 800 метара, у завршној је фази, што значи да је покрвнута јавна набавка, и очекујемо да ћемо ускоро заказати тендер, добити понуђаче и ући у реализацију пројекта. Реч је о великој уштеди за „Прераду“, али најважније је да ће бити обезбеђено ефикасније и поузданије

снабдевање Сушаре и Мокре сепарације угљем са површинских копова – наглашава Милићевић.

Када је реч о инвестицијама које су недавно завршене, у Топлани је изграђен нови водозахват, који увелико ради и веома је поуздан. Завршена је и изградња нове зграде Ватрогасног дома површине 312 квадратних метара, у коју су се ватрогасци „Прераде“ утелили почетком октобра.

– Модернизација постројења је наша будућност и на томе ћемо радити и наредних година, али је неопходно да запослимо још младих људи како бисмо их увели у нове технологије које планирамо да применимо. Посебно нам је важна добра сарадња са осталим организационим целинама „Колубаре“, менаџментом „Електропривреде Србије“ и Синдикалном организацијом, каква је била и до сада, јер смо сви на истом задатку – рекао је на крају разговора Милићевић.

Т. Симић

За боље грејање

До почетка следеће грејне сезоне планирана је уградња нове циркулационе пумпе већег капацитета, која ће повећати проток топле воде на 1.500 кубних метара на сат.

– Тиме ћемо испунити све захтеве

„Топлификације“, односно омогућити још боље грејање и прикључења нових корисника – најавио је Милићевић.

■ Са посадом багера који је прекопао део регионалног пута Аранђеловац–Вреоци

Пут до угља

Друмом којим су се кретали јунаци из времена кнеза Станоја и попа Ранка, чијом су калдрмом корачале војске и прошли сви виђенији људи нашег доба, данас „корачају“ багери

Прелазак из старе у нову годину донео је премештање саобраћаја са старог регионалног пута Аранђеловац–Вреоци на нову модерну саобраћајницу, коповима источног дела колубарског рударског басена ширење фронта рударских радова, „Колубари“ и ЕПС-у нове количине угља, а Србији стабилност енергетског сектора.

Водећим багером Другог БТО система Поља „Б/Ц“, „глодаром 5“, прекопан је регионални пут Аранђеловац–Вреоци, на деоници Барошевац–Зеоке. Овај пут је затворен за саобраћај одмах по отварању новоизграђеног

пута. Становници овог краја у нову годину су ушли модерном саобраћајницом којом ће се одсад превозити до Вреоца.

■ Ширење источног дела басена

Управо зарад просперитета, рудари Поља „Б/Ц“ чекали су нестрпљиво на почетак овог посла. Звонко Грбовић, шеф Другог БТО система, каже да су они од средине децембра били потпуно спремни за наступ. У оквиру припрема, систем је реконструисан. Багер је са ниже нивелете прешао на вишу, продужена је трака Б16 и само се чекало затварање пута.

– Овај посао је изузетно значајан и за Поље „Б/Ц“ и за „Колубару“ због процеса откривања угља. Управо зато, тог дана, сви смо били као запете пушке. Импресивно је колико брзо су, по затварању пута, наступиле Припрема и друге службе са комплетном механизацијом, ровокопачима, булдожерима, камионима. Сви су били ангажовани на скидању површинског и доњег слоја асфалта да би се што пре очистио терен за рад багера. Прву кашику на некадашњем путу закопао је багериста Рајко Милановић – испричао нам је Грбовић.

Други БТО систем је са две спољне траке (етажном и везном) прикачен за нови, Четврти БТО систем. Рударским речником, имају максималан простор за остварење капацитета. На њихове траке повремено се одлажу и прослојци јаловине на које током копања угља наилази багер „глодар 1“.

– Тренутно имамо довољно помоћних радника у првој смени. Значило би нам повећање њиховог броја у другој и трећој смени због обима посла. Помоћни радници на нашем систему заиста су изузетни радници који свој посао обављају одлично. А посла има преко главе, нарочито сада када откопавамо прилично лепљив материјал који се лепи за кашике, сливник, пресипе, а то нам је отежавајућа околност у раду – износи Грбовић.

■ Безбедност на првом месту

Дарко Милутиновић, главни пословођа система, каже да је поникао на овом багеру. Први сарадник шефа система тврди да је посао свеобухватан, да подразумева организацију људи и машина, и што би рудари рекли – ради се и све оно што се нареди.

– Да се разумемо, нико се од нас никад није либио посла, сви се прихватимо лопате ако треба. Додуше, веома смо срећни што сада имамо велику помоћ од деце, односно наших помоћних радника, које изузетно пазимо. Младим радницима је неопходно да на почетку рада на копу науче да је најбитнија безбедност. Пре свега, стално присуство комплетне заштитне опреме, нигде без шлема и рукавица. О томе се веома води рачуна. Да би све функционисало како треба неопходно је да су међуљудски односи коректни, да свако зна шта му је посао и тек онда се посао завршава без проблема, застоја и, не дај Боже, повреда или хаварија – истиче Милутиновић.

Разговарали смо накратко и са двадесеттворогодишњим Ненадом Станојевићем, који је одскоро помоћни радник на овом систему. Како нам је испричао, полако се навикава на посао. Каже да је имао среће да су све старије колеге коректне и расположене да их упуте и уведу у посао. Опрему имају, а и време их је послужило, па до сада није било превише блата за чишћење. Али, дуга је зима, а тек до пролећа...

Заштитну опрему поменуо је и Ивица Стојадиновић, електронадзорник у резерви на систему.

– Са електростране багер је солидан. Често радимо ревитализације, поправљамо га, сналазимо се. На њему нема никаквих иновација, али све функционише добро, нема крупних проблема. Наравно, понекад се појаве и проблеми, али решавамо их брзо и ефикасно. И наравно, безбедност је на првом месту. Имамо безбедносне рукавице и чизме за руковање високим напоном, као и индикационе мотке. Ипак, за обимније послове недостаје нам алат – пожалио се Стојадиновић.

Бојан Ивановић, машински инжењер система, слаже се да је „петица“ солидан багер. Примећени су одређени недостаци везани за радни точак и сливник, а у плану је да буду отклоњени током наредне инвестиционе оправке. Како објашњава Ивановић, потребан је већи број сервиса. Истиче да најбитнијих делова за интервенције има, али да је недовољна подршка радионице услед недостатка људи.

Велики резултат на који су поносни, а који је последица рада и доприноса свих служби, јесте то да багер „глодар 5“, стар 46 година, ради веома добро и са одличним перформансама. Овај податак је и значајнији

■ **Звонко Грбовић**

уколико се зна да је његова „радна књижица“ испуњена најзахтевнијим радним позицијама. Уз то, ово је багер који се и те како селио, са Поља „Д“ на „Б/Ц“ и тако укруг више пута. Интересантно је да управо сада он шири пут за напредак радова на оба ова копа, на само 200 метара од места где је и почео са радом коп Поље „Д“, његова родна кућа.

У невероватно чистој, пространој и сређеној кабини, разговарали смо са Рајком Милановићем, багеристом „глодара 5“, који има 36 година бенефицираног радног стажа. Истиче да је управо захваљујући стручности и преданом раду његових претходника за командама багера омогућено да се и данас овом справом копа без проблема.

– Имали смо много посла изнад Нове монтаже. Било је тешко да се ради на овој позицији због изузетно тешких услова ископавања. Ипак, успели смо да обавимо све задатке. Не треба заборавити чињеницу да је управо овај багер након сече шуме наступио и скинуо први слој те кипе. На коповима има и старијих, али и млађих багера који имају више електронике, сваки има нешто своје, али мени се, у односу на све друге на којима сам помагао, чини да је „петица“ најбоља – тврди Милановић.

Радознало га питамо како је било да се копа пут којим је до јуче долазио на посао. И наравно, добијамо рударски одговор, да је то пут до угља.

– Много је било занимљивије

док смо се непосредно уз пут припремали за покрет. Подигнемо кабину, а сви свирају. Било је много фотографисања, сви су нам махали. Чак и путници из аутобуса. Сада смо прекопали пут и кренули ка Зеокама. Потом идемо до стакленика, да на пролеће оберемо прво млади лук па парадајз – смеје се Милановић.

■ **Точак који се не зауставља**

Посаду овог багера посетили смо средином јануара, када је било веома магловито и хладно. Пошто смо се нашли у облаку магле, питали смо их за услове рада.

– Неопходна је додатна опрезност, нарочито уколико се прекопава област која је била насељена, па може да се појави шина, камен, бетон, све што је потенцијална опасност за багер.

И по киши и снегу повећана је будност, не само багеристе, већ комплетне посаде. Морају да буду напољу и константно надгледају рад багера, јер то је срж и суштина смене, теренски рад. Некада је на систему било много више људи. Са већим бројем људи је могло више да се ради, како на редовном послу, тако и на пословима одржавања. Да би се користио пун капацитет и остваривала планирана производња, неопходно је пре свега добро одржавање справе – наглашава багериста Милановић.

С обзиром на то да се наша посета поклопила са дочеком српске Нове године, питамо га да ли ће се славити, а наш саговорник с осмехом одговара.

– Неко ће да слави, а неко ће да ради, као и увек. Овај точак се не зауставља!

Д. Весковић

■ **Чишћење радног точка**

Добар стари, а још бољи нови

Дарко Милутиновић нам је испричао да су сви присутни, приликом копања старог пута били запањени када су видели шта се крије испод њега.

– Испод главног слоја, крило се још три слоја асфалта, а најнижи је био дебео 25 центиметара. Тек када су машине кренуле да роваре, видело се колико је пут био квалитетан. Али, то је у дубини, а нама возачима је ипак много важнији горњи слој. Срећа је да смо добили нови пут за који се испоставило да је веома квалитетан и знатно функционалнији од овог који је био у лошем стању, поготово са овим ударним рупама – „крајпуташама“, како их ми зовемо – каже Милутиновић.

■ Значај багера „ведричара“ у производњи угља на „Тамнава-Западном пољу“

Јединствен и посебан

Реч је о специфичној машини која даје много, али и тражи специјалан третман. Најстарији багер на тамнавским коповима откопава угаљ одличног квалитета

Багер „ведричар“ месечно откопа више од 300.000 тона угља, што је готово трећина месечне производње „Тамнава-Западног поља“. Надлежни оцењују да је његов непрекоран рад, пре свега резултат одлично урађеног ремонта на угљеном систему у мају 2019. године, када је „ведричар“ изузетно темељно и дуже од осталих багера сервисан. Показатељи који одређују квалитет су добро време рада и производни резултати. Најстарији и једини такав багер на тамнавским коповима откопава други слој угља који је одличног квалитета, па поред количине доприноси и подизању квалитета лигнита са овог копа.

Иако је капацитет „ведричара“ од 1.000 тона угља на сат упола мањи од капацитета ротационог багера „глодара“, због веома доброг квалитета угља са „ведричара“, у возу од 3.000 тона лигнита са „Западног поља“ трећина је сасвим довољна, када се помеша са оним слабије калоријске вредности.

Осим изузетно квалитетног ремонта, добрим резултатима доприноси и технологија која је прилагођена његовом раду.

– С обзиром на то да између првог и другог угљеног слоја има песка који је веома

абразиван и лоше делује на елементе багера због повећане брзине хабања, трудимо се да количину песка сведемо на минимум. Пре доласка „ведричара“ на радну позицију претходна линија уклања песок, па само на местима где су велика неравномерна залегања угљеног слоја „ведричар“ ради на песку. Ово је допринело знатно мањем броју његових застоја условљених хабањем елемената и пуцањем ведрица – објашњава Небојша Симић, технички директор „Тамнава-Западног поља“.

Бројне су предности овог багера у односу на „глодаре“ и зато га рудари чувају као очи у глави. Незаменљив је јер изузетно добро може да прати подину другог угљеног слоја, и тако иза њега остају минималне количине лигнита. Такве могућности роторни багери немају. „Ведричар“ то може и његова је предност у томе што може да гази по угљу, а копа испод себе, односно дубински.

Још једна од врлина његовог рада је то што копа из једне позиције и померања су ређа, па има довољно времена за припрему траса и проналазак позиције у којој ће добро да ради. Према речима Бојана Милосављевића, шефа треће и четврте угљене линије, то је багер који не трпи грешке. Ако се не постави и не намести како треба, све што иза њега остане је изгубљено.

– „Ведричар“ је најстарији багер на нашем копу, овде је од августа 2006. године када је прешао са бившег копа „Тамнава-Источно поље“. Услови у којима ради овај багер су далеко тежи него за друге багере који откопавају угаљ, а истовремено је од свих њих и најкомпликованији. Из чињенице да се налази на најнижој етажи копа произлази податак да је у радној зони стално присутна вода и борба са њом. Са Службом

одводњавања, која добро обавља свој посао, успевамо да обезбедимо суве услове за рад – говори Милосављевић.

Етажа на којој „ведричар“ копа је 95 одсто угаљ, јер се сви труде да се етаже формирају тако да њему остане само угаљ са минималним количинама међуслојног песка. Опште је мишљење да је баш багеристи „ведричара“ најтеже због механичких команди. Сваког тренутка онај који управља мора да буде прецизан и прати сваки потез. Кажу, да није лако ни запосленима у машинској служби јер је реч о временској машини. Уз то, принцип да уместо радног точка постоји ланац, захтева много више посла на одржавању.

Као и код роторних багера, и код „ведричара“ је неопходно присуство помоћне механизације. Разлика је што су „глодарима“ потребнији булдожери, а „ведричару“ рокопачи због одводњавања подине.

М. Димитријевић

Магла отежава рад

Средином јануара велике проблеме у раду рударске механизације на „Западном пољу“ је узроковала густа и упорна магла. Данима је отежавала, па чак и онемогућавала рад багера. Како објашњавају наши саговорници, „ведричар“ је посебно осетљив јер је његов рад дубински, а поред магле ту су и испарења.

– Када је магла, ми смо ту немоћни. За све друге временске услове можемо да нађемо решење и прилагодимо рад. Настојимо да без обзира на маглу радимо ма колико били мали капацитети. Сви су много опрезнији, а пажња је свима више усмерена на рад багера него у редовним условима – објашњава Бојан Милосављевић.

Рударско-грађевинска механизација остварила је 300.000 мото-сати рада, а возила из ауто-гаража прешла су око четири и по милиона километара

Поуздан ослонац производњи

Погон „Помоћна механизација“ забележио је још једну у низу успешних година. Како оцењује Александар Миловановић, директор погона, година је додатно успешнија, јер се још, у техничком смислу, прилагођавају новој локацији, па је само захваљујући преданом раду, великом залагању запослених и доброј организацији посла постигнут позитиван резултат.

Током 2019. године рударско-грађевинска механизација остварила је 300.000 мото-сати рада. Возила из ауто-гаража прешла су око четири и по милиона километара.

И запослени који се баве одржавањем су имали много посла током протекле године. На одржавању теретних и теренских возила урадили су 2.833 интервенције, а на путничким 4.817. Када је реч о одржавању тешке механизације, извршено је око 8.500 интервенција, на источном делу копова преко 5.700, а на западном око 2.800 интервенција.

Према Миловановићевим речима, најзначајнији за одржавање, а самим тим и ефикасност механизације и возила, јесу резервни делови. Зато се континуирано ради на њиховој набавци.

– Очекујемо ускоро још једну испоруку резервних делова за грађевинску механизацију. Резервни делови за возила су у нашим магацинима и радници улажу велике напоре да се одрже експлоатационо-технички параметри рада возила у тешким условима

нарочито сада, у зимском периоду – истиче наш саговорник.

Миловановић посебно наглашава да су, са циљем модернизације опреме и бољих услова рада запослених, током протекле године, извршили набавку и пријем планираних основних средстава за текућу годину и дизалице за тешке терене носивости 50 тона, која је у експлоатацији.

– Реализоване су јавне набавке за 11 булдожера, од којих су неки већ у раду. По уговореној динамици до краја фебруара биће испоручени сви. У производни процес укључена су и два цевополагача, четири хидраулична багера са гусеницама и три точкаша – каже Миловановић.

Током претходне јесени рад је побољшан набавком три камиона за масовни превоз, док се у првом кварталу 2020. године очекује испорука 14 камиона кипера, четири бригадна возила и 10 теретно-теренских возила.

У току су тендерске процедуре за набавку по две цистерне за гориво и воду и камионске дизалице носивости 25 тона у габариту према важећем Закону о безбедности саобраћаја.

Током прошле године су покрнуте и набавке ротационог виљушкар „телехендлер“ носивости пет тона са припадајућим виљушкама и куком висине дохвата 21 метар. У поступку је и набавка стандардних виљушкар за потребе копова и „Метала“.

Такође, за потребе „Метала“ је спроведена и набавка три дизалице које ће значајно

унапредити ефикасност и олакшати послове запослених ове организационе целине на ремонтима роторне механизације.

Зимска служба је опремљена са два нова камиона са плугом и модерним посипачем за суво и мокро посипање што унапредити олакшава рад и потрошњу материјала чини значајно ефикаснијом. У рад су укључени нови трактор са посипачем, скипови и грејдери.

– Надамо се да ћемо достићи ниво поузданости рада у експлоатацији и да ћемо остварити коефицијент кvara мањи од 0,2 што је у складу са европским и светским нормама. На тај начин ћемо обезбедити боље услове рада запослених, а исто тако омогућити да сви захтеви корисника буду испоштовани – каже Миловановић уз закључак да када се сумирају резултати, технички капацитети „Помоћне механизације“ су на завидном нивоу, што се не може рећи за број радника појединих профила занимања, попут руковалаца, возача, варилаца, бравара и механичара.

Т. Крупниковић

Још нових возила

У наредном периоду очекујемо и специјална возила „унимог“ за тешке услове експлоатације којима ће бити омогућен превоз 14 радника, са припадајућим сандуком за превоз опреме алата и прибора, као и полужне дизалице – рекао је Миловановић.

Основна идеја је да се од информација прикупљених на терену од стране искусних радника припреме публикације и презентације за све запослене у електроструци

Безбедност на првом месту

У циљу повећања безбедности и заштите запослених у РБ „Колубара“, Служба БЗР и ЗОП је иницирала снимање стручних предавања која ће у будућности бити коришћена за едукацију надзорно-техничког особља, а потом за обуку и проверу знања запослених у електроструци.

Теме о којима је било речи односиле су се на проблематику средњенапонске (односно високонапонске) и нисконапонске мреже. Анализирана је безбедност извршилаца при раду на уземљеним и неуземљеним објектима и извршено је поређење. Такође, истакнуте су многобројне уврежене заблуде, као и „знање“ формирано без довољног познавања суштине.

Мр Анђелко Јанковић, руководилац Службе за БЗР и ЗОП, нагласио је да је један од циљева припрема едукативног материјала доступног свима и, што је такође важно, подложног коментарима и критици. Идеја је да запослене подстакну на сталну комуникацију и преношење знања међу колегама.

– Желели смо да направимо материјал који ће служити за даљу обуку запослених, почев од нових радника, а посебно код премештања запослених на друга радна места. Ми смо на овај начин размотрили како да се број евентуалних повреда из области електроструке смањи на најмању могућу меру – истакао је Јанковић.

У улози предавача био је Драган Ристивојевић, дугогодишњи руководилац Одељења за испитивање и контролу електрослужбе копова РБ „Колубара“. После деценија рада, на прагу пензије, Ристивојевић је и сада, као и годинама уназад, делио са сарадницима знања из ове области.

– Мерења из области електротехнике захтевају редовну едукацију и примену иновација. Можда је и најважније да схватимо да је потребно непрестано усавршавање, а да су правилници само оквир који не спречава продубљивање знања. Потребно је стално, из дана у дан едуковати прво себе, а онда у разговору са колегама сагледати најцелисходнија решења. Ситуације су непоновљиве. Ако посматрамо уземљивачке системе, онда се мора знати да ли је безбедно да се одређени објект уземљимо или не. Да ли је некада безбедније да, рецимо, капацитивности кабла испразнимо, да не уземљимо кабл, јер зависи којој целини припада уземљивачки систем, да ли је у оквиру трафостанице која је укључена у том

■ Екипа која ради на едукацији запослених

тренутку и да ли може доћи до појаве квара и изношења потенцијала. Не постоји било шта универзалног карактера и зато је на инжењерима, пословођама и надзорницима, који одређене задатке поверавају особљу, да претходно детаљно сагледају и анализирају ситуацију. Потрудио сам се да изнесем актуелне проблеме на које сам наилазио кроз процедуре електромерења током свог радног века и могу да кажем да сам на почетку спознаје, а дошао сам до пензије. Сматрам да још морам да учим. Оно што је позитивно у свему овоме је чињеница да ме ентузијазам није напустио – рекао је Ристивојевић.

Наш саговорник је током свог излагања закључио да су прелазни процеси, који подразумевају пренос потенцијала из вишенапонске у ниженапонску мрежу, нешто најпроблематичније у овом моменту, где због недовољног познавања проблематике запослени могу бити угрожени. Потребно је свеобухватно познавање процеса, као и приступ већег броја људи у сагледавању и решавању проблема.

У предавањима је учествовао и Предраг Петровић, инжењер електротехнике у Одељењу за обуку и проверу знања у Служби БЗР и ЗОП, који је нагласио да посебну пажњу треба посветити обукама радника. Суштина је у превентивном дељању, а уз строго поштовање процедура, искуство је незаобилазан фактор сигурног рада.

– Колеге на копу знају да су каблови због своје капацитивности најопаснији. Веома

је важно поштовати редослед руковања растављача и прекидача, а то истичем јер сам увидео као проблем током тестирања запослених. Веома је важно да људи долазе на обуке, да схвате да је неопходно да разговарамо и да се води рачуна о појмовима који су битни за наш посао. Ово је, нажалост, струка у којој се само једном грешим. Безбедност запослених јесте и мора да буде на првом месту – нагласио је Петровић.

Претходних неколико година много је унапређена набавка колективних заштитних средстава.

– Очекујемо велику испоруку индикатора напона. Договорено је и да представници произвођача обуче наше раднике како се користи ова врста опреме. Едукација запослених за правилно коришћење, поготово у високонапонским постројењима, од изузетног је значаја за максималну искоришћеност опреме – нагласио је Милутин Ранковић, инжењер за електротехнику у Служби БЗР.

Р. Лазић

Превентива приоритет

– Посебан акценат у едукацији је на надзорно-техничком особљу, које носи највећу одговорност у доброј организацији посла, како не би дошло до проблема или ситуација које би могле угрозити на првом месту безбедност, а затим и здравље запослених – истиче Јанковић.

■ Синиша Мојић

■ Магационери на радном месту

■ Зоран Царић

Запослене у магацинима одликују другарство и колегијалност – тежак посао заволели су управо због тога

Не мере на грам, него на тоне

Некада је било уврежено мишљење да је посао магационера лак и пожељан и многи су са тежих радних места тражили да буду пребачени баш у магацине. Ипак, ситуација је потпуно обрнута, њихов посао није нимало лак.

У просеку, по магацину ради једна до две особе старости око 55 година, а некада их је било знатно више. Један од радника као рачунополагач одговара за све материјале који се налазе у том магацину, што представља додатну одговорност. Раде на тешким, често физички захтевним пословима, што и није позив на који би се било ко одлучио. Међутим, има и оних који су цео свој радни век провели на том послу.

Према речима Синише Мојића, руководиоца Службе за складиштење у ОЦ „Метал“, њихова служба се састоји из 19 магацина, пет алатница, четири ХТЗ магацина са једним магацином основних средстава. Укупно има око 60 запослених што, како каже Мојић, није довољно, сходно обиму посла који обављају. Наш саговорник наглашава да имају одличну сарадњу са колегама из других делова и управе ОЦ „Метал“. И од колега из Комерцијалног

сектора РБ „Колубара“ имају велику помоћ и разумевање, што се тиче радника и комплетног процеса рада у магацинима.

С намером да боље упознамо запослене и њихов рад, обишли смо неке од магацина у „Металу“. У магацину број 45 ради рачунополагач Зоран Царић из Аранђеловца, познатији под надимком Цар. Он свакога дана од 1984. године лично одговара за лимове, који су складиштени у том магацину. По занимању је економиста, а на питање откуда овде, Цар се само насмејао.

– Радим пријем и издавање робе за целу „Колубару“. Даје се материјал на основу налога и када га оставимо у производњи, сва одговорност пада са нас. Ради се физички, а одговара материјално. Кад сам се ја запослио, било нас је много више, а обим посла је био исти – рекао је Зоран.

Како нам је објаснио, услови рада се не разликују много од оних на коповима. Много се ради физички. Лимови се преносе крановима, али кранисти им нису увек на располагању. Сналазе се, услови су тешки, а посао не сме да трпи.

Међутим, Цар са осмехом каже да има и лепоте у овом послу. Када је имао прилику да се премести на лакше радно место, одлучио је ипак да остане, јер је навикао

да ради баш овде. Најлепше је када се с колегама, који раде овај посао дуго као и он, нашали на кратким паузама за кафу. Некада је дружења било и више док је био већи број магационера.

Марина Петровић из Лазареваца је већ 15 година рачунополагач за магацин број 26. Пре тога је радила у магацину ХТЗ опреме. Магацин 26 садржи материјал за заваривање брусног материјала – све оно што се користи за резање и сечење.

– Радимо само колегиница и ја, а има дана када треба да се унесе и распореди у магацину и по пар тона материјала. Теретану не плаћам и коме је потребно, може да сврати у магацин и припомogne, али и да уради нешто корисно за себе – каже Марина кроз шалу.

Некад имају испомоћ, али кад немају, засучу рукаве. Како Марина каже, и после 31 године рада, опет би бирала исти посао – заволела га је, јер најлепша је колегијалност и дружење са колегама. Њих петоро у три спојена магацина свакога дана раде заједно, помажу се и друже.

Док смо разговарали са Марином, у њен магацин су свратили Биљана Милић и Славко Гардиновачки, колеге из суседних магацина, па смо се уверили да је атмосфера другарска. Јасно је да су веома добар колектив.

Биљана Милић из Аранђеловца, мајка три ћерке и бака једног унучета, задужена је за магацин број 29 који садржи алате, ХТЗ опрему и ситан материјал. Наглашава да им радни дан најпре почиње тако што уз јутарњу кафу разговарају о пословима који их чекају за тај дан, али и евентуалној испомоћи.

Како наводи Биљана, последњих годину дана, она је имала једну отежавајућу околност. Радила је сама, али пре месец дана добила је колегиницу и то јој је велико олакшање.

Марина и Биљана кажу да се њихов радни дан не завршава на крају смене на послу у магацину. Завршава се око поноћи, јер их код куће, кад се врате из „Метала“, чекају кућни послови. Наглашавају да једнако посла има око деце и припреме ручка. И код куће треба све средити, сложити и организовати тако да ништа никоме не недостаје.

М. Пауновић

Годишње 80.000 тона

Комплетан материјал који се запрема за целу „Колубару“ пролази кроз наше магацине. Статистика за претходну годину показује да је око 80.000 тона материјала ушло и изашло из магацина „Метала“ – истакао је Мојић.

Више од 9.000 читалаца
на располагању има
око 100.000 наслова.
Завичајност и повезивање
аналогне и дигиталне
писмености – приоритети

Деценије културне мисије

Крајем децембра Библиотека „Димитрије Туцовић“ у Лазаревцу свечано је обележила 70 година рада. Од скромних почетака и невеликог књижног фонда преко вишедеценијског рада у неодговарајућим просторијама, ова установа културе израсла је у промотера писане речи и један од стубова културног живота Лазаревца. У репрезентативној згради, коју користи непуну деценију, колектив је 23. децембра 2019. године обележио важну годишњицу ретроспективном изложбом.

– Ово је велики дан за једну малу установу као што је наша. Послујемо у систему Библиотеке града Београда, али смо самостални. Уз наше редовне активности, посебно смо фокусирани на завичајност. Лазаревац је млад град, а ми олако прелазимо преко своје историје и зато ћемо се додатно посветити завичајним писцима и уметницима, као и историји нашег краја. Планирамо и наставак дигитализације. У

дигиталном формату имамо више од 30.000 страница. Надам се да ћемо тај број знатно увећати – казала је Јасмина Иванковић, директорка Библиотеке „Димитрије Туцовић“.

Дејан Масликовић, помоћник министра културе и информисања, окарактерисао је Библиотеку „Димитрије Туцовић“ као један од светлих примера рада библиотекара, док је Јасмина Нинков, директорка Библиотеке града Београда, похвалила рад запослених, репрезентативан простор и корисничке сервисе.

Библиотека је почела да ради 1949. године у згради Радничког универзитета „Ђуро Салај“. Фонд је формиран од поклона. Народну читаоницу у Лазаревцу, какав је био првобитни назив, основао је Народни одбор општине Лазаревац. Управница је била Живојинка Госпавић. Матичном библиотеком за лазаревачко подручје проглашена је 1961. године, па су јој тада припојене библиотеке у Великим Црљенима, Степојевцу, Рудовцима и Јунковцу. Вишедеценијски подстанарски живот трајао је до 2011. године, када су из Центра за културу Лазаревац библиотекари прешли у реконструисану зграду старе

болнице. У простору већем од 1.200 квадратних метара око 9.000 читалаца данас на располагању има више од 150.000 књига, односно 100.000 наслова.

Пионирске кораке у библиотекарству лазаревачког краја начинили су мештани Шопића 1910. године оснивањем прве књижнице са читаоном. Књижница је радила до Првог светског рата. На територији општине прва библиотека је почела да ради 1947. године у Великим Црљенима.

Дигитално окружење и савремени корисник са измењеним интересовањима нису изменили основни циљ – очување и размену писане баштине. Књижевни програми се редовно реализују, услуге континуирано унапређују, а фондови богате. Подижу се и капацитети за чување дигиталне грађе и омогућава приступ новим форматима писаних садржаја. Библиотека дигитализује лист „Колубара“, локалне новине и другу завичајну грађу. Културни идентитет Лазаревца обликује и Фестивал хумора за децу, манифестација коју је пре више од три деценије основала тадашња директорка Радмила Булатовић.

Читаоци за пример

Крајем децембра традиционално су додељене награде најактивнијим читаоцима у различитим категоријама (предшколци, нижи и виши разреди основне школе, средња школа, запослени, пензионер, домаћица, породична).

Узимајући у обзир и огранке, награђени су Василије Митић, Дуња Јевтић, Николина Лукић и Уна Божовић, као и Ива Перић, Ксенија Живојиновић, Миља Стевановић и Жељана Кунац. Породично су награђени Павле и Нађа Станојевић. Круг посвећених читалаца чине и Борис Лукић, Анђелија Новаковић, Анита Живојиновић и Данијела Радојчић.

На листи награђених нашли су се и Бранка Јеремић, Слађана Матић, Сузана Новаковић, Лазар Лазовић и породица Петровић (Теодора, Сара и Павле). Читаоци за пример су и Игор Лазаревић, Василија Трајковић, Николина Илић и Анастасија Ранковић, као и Магдалена Саватијевић, Тодор Прерадовић, Ана Чакаревић и Мирјана Симић и Љубица Лазаревић. Развијене читалачке навике имају и Снежана, Петар, Давид и Огњен Јевтић. На избор није утицао само број прочитаних књига већ и учестаност долазака, редовност враћања књига, одабир квалитетне и разноврсне литературе и други критеријуми.

■ Јасмина Иванковић и Миливоје Николић

У знак захвалности за континуирану подршку у раду на свечаности су додељене плакете дугогодишњим сарадницима. Као представник Огранка РБ „Колубара“ плакету је примио Миливоје Николић, помоћник директора за производно-техничке послове. Плакете су добили и Општина Лазаревац, Дом здравља „Др Ђорђе Ковачевић“, Центар за културу Лазаревац, Музичка школа „Марко Тајчевић“, основне школе у Јунковцу и Степојевцу у којима су смештени огранци библиотеке, као и удружења грађана, институције и истакнути појединци.

Током седам деценија постојања, Библиотека и запослени добијали су највиша струковна признања. Актуелни показатељ квалитета је и одлука Библиотекарског друштва Србије да Милица Матијевић понесе титулу најбољег библиотекара у Србији 2019. године.

М. Караџић

Радник и књига

Од 1976. до 1986. године у „Колубариним“ погонима је било више библиотечких пунктова. Постојала је и покретна библиотека, такозвани библиобус. У тежњи да се књига приближи радничкој класи, библиобус је обилазио и друге радне организације, али и сеоске месне заједнице.

■ Радови на најстаријој лазаревачкој основној школи

Ново рухо за „Вокину“ школу

Осим санације матичне школе старе пуних 60 година и њене доградње, у плану адаптације су и издвојена одељења

Основна школа „Војислав Вока Савић“, најстарија образовна установа на територији лазаревачке општине, ускоро ће добити потпуно ново рухо.

Током протеклог летњег распуста санирана је зграда школе, стара пуних 60 година, а са овим послом се наставља и у текућој години. Према речима Ненада Живановића, директора школе, 2019. ће остати упамћена као година у којој је средствима Општине Лазаревац и сопственим средствима урађен велики обим посла.

– Наши ученици, њихови родитељи и сви запослени који свакодневно бораве у школи се угодније и пријатније осећају у срећеном објекту. Ова 2020. година ће ући у

летопис школе као прва у којој, после 1959. године, када је почела да ради у овој згради, школа добија потпуно ново лице. У току је израда пројектне документације. У плану је доградња 800 квадратних метара и потпуна адаптација постојеће школе. Канцеларија Владе Србије за јавна улагања, по пријави на конкурс Општине Лазаревац, одваја велика финансијска средства за замену столарије, свих инсталација: водоводних, канализационих, електричних, грејних, као и средства за адаптацију зидова, постављање изолације и новог крова и за радове у делу школског дворишта. Сви се радујемо томе и једва чекамо да уђемо у нове просторије, са новим намештајем, у потпуно новом амбијенту. То подразумева вишемесечни рад, тако да ће наша школа од 1. септембра нову школску годину почети у околним школама, а прави распоред по разредима ће се знати током летњег распуста, за шта ћемо тражити сагласност Министарства просвете – објаснио је Живановић.

Осим радова на матичној школи у Лазаревцу, сређују се издвојена одељења у Дрену и Шопићу. У току је комплетна адаптација плафона и зидова у Дрену, како би се створили што бољи услови за ученике

у тој школи. Када деца оду на други део зимског распуста, од 1. фебруара, екипа мајстора улази у издвојено одељење у Шопићу, где се мењају подови у све четири учионице. Током летњег распуста у овом објекту урадиће се комплетна адаптација зидова и плафона.

На овај начин у наредном периоду сви објекти, који потичу с почетка друге половине прошлог века, а у њих дуго није озбиљно улагано, постаће репрезентативнији. Око 870 ученика „Вокине школе“ и њихови наставници и други радници добиће знатно боље услове за наставно-образовни процес.

М. Радосављевић

Ускоро балон-сала

У првом делу текуће године очекује се завршетак изградње спортског балона, коју финансирају Град Београд и Општина Лазаревац. Очекује се да ће, уколико временске прилике дозволе, до Дана школе, 23. марта, балон бити завршен. Користиће се за наставу физичког васпитања и све друге активности колективних и индивидуалних спортова.

Трг бајки и чаробних јунака

У оквиру манифестације „Београдска зима“, а у организацији Града Београда и Општине Лазаревац, у другој половини децембра 2019. године, у Лазаревцу је оживео „Трг бајки и чаробних јунака“. Десетодневни програм се одигравао сваког дана у поподневним часовима, на платоу испред Рударске чесме или у холу Центра за културу, када временски услови нису били повољни. Програм је званично отворио Горан Весић, заменик градоначелника Београда, који је истакао да су у оквиру манифестације „Београдска зима“ организовани догађаји на више од 130 локација у свим општинама Београда.

Током богатог програма одигране су бројне представе, одржане креативне радионице, фестивал чудесних јунака, светлећих робота и вила. За најмлађе љубитеље музике уприличене су радионица плеса и „Мајкл Џексон перформанс“. Дечја креативност се показала у програму цртања по лицу, прављења честитки и украса за Нову годину, стварања ликова од балона, причаоница бајки, уз уживање у слаткишима. Најмлађима је посебно био интересантан Кутак за успомене у Залеђеном краљевству, као и светлећи тунел у бојама националне заставе који је украшавао део главне улице Лазаревца.

■ Традиционална манифестација предшколаца

Новогодишње играрије

Традиционална манифестација „Новогодишње играрије“ Предшколске установе „Ракила Котаров Вука“ одржана је у Спортско-рекреативном центру „Колубара“ неколико дана пре краја 2019. године.

Лазаревачки предшколци вредно су се припремали уз помоћ својих васпитача како би присутнима улепшали поподне. Овогодишња манифестација

је поред забавног имала и хуманитарни карактер.

Највећу пажњу родитеља, деце и других посетилаца привукла је почетна тачка – такмичење у брзом пузању малишана из јаслене групе. У оквиру програма изведене су различите игре и музичке тачке у којима је учествовало више од стотину предшколаца.

Као и сваке године, деца су уживала у занимљивим и

разноврсним активностима уз реквизите и музику, а у неким играма су се и такмичила.

Чинило се као да је цео град и путем друштвених мрежа био укључен у празничну атмосферу, коју су створили малишани како би оправдали очекивања своје многобројне публике. Сви присутни су уживали у магији новогодишњих дешавања и што је најважније – били су део дечје радости.

■ Малишани у шуми на Бадње јутро

У потрази за бадњаком

На Бадње јутро седамдесетак малишана из Лазаревца и стручњаци из Центра за дечји спорт и рекреацију „Соко“ изашли су у шуму, како би у своје домове унели празничну атмосферу и родитеље обрадовали бадњаком који су сами убрали.

– Ово је већ трећа година заредом како на Бадњи дан водимо децу у шетњу у шуму, а циљ је да им образи буду румени и да осете дух традиције –

истакао је Бранимир Милошевић, оснивач Центра за дечји спорт и рекреацију „Соко“.

Према његовим речима, школица спорта „Соко“ има јединствен програм на нивоу целе Србије, а од осталих се разликује најпре по викенд-излетима у природи, али и по многим другим активностима којима се деца, узраста од треће до девете године, полако уводе у свет спорта.

Припремила: М. Пауновић

Три стрелца
„Колубаре“ у
саставу српске
репрезентације
млађих категорија
до 20 година. Елена
Стевановић освојила
пето место на турниру
„Олимпијске наде“

На 25. турниру
„Олимпијске наде“
одржаном у словачком
граду Њитри, почетком
новембра, за репрезентацију
Србије пуцала су три члана
Стрељачког клуба „Колубара“:
Елена Стевановић, Милица
Обрадовић и Саво Матић. На овој
манifestацији учествовало је
више од 300 стрелаца млађих
категирија до 20 година из
15 земаља. У најмасовнијој
дисциплини ваздушна пушка
кадеткиње, Елена је освојила
високо пето место са резултатом
од 620.6 кругова.

О успеху наших младих
стрелаца разговарали смо са
Јеленом Живановић која је
и сама учествовала на овом
турниру пре 23 године као
такмичар, а сада је била тренер.

– Овом такмичењу предходили
су одлични резултати наших

Оправдали позив

■ Стрељачки клуб „Колубара“

стрелаца у домаћем првенству,
па су добили прилику да се
докажу и на међународној сцени.
Турнир има дугу традицију и на
њему су учествовали сви наши
најуспешнији репрезентативци
и освајачи олимпијских медаља
у стрељаштву. Ове године из
нашег клуба су позвана три
стрелца. Поред Елене која је са
одличним резултатом оборила
лични рекорд, Саво Матић
је „убио“ 521 круг, што није
репрезентативни резултат, али
има доста простора за рад и
подизање његових могућности.
Милица је пуцала 543 круга
и то није било довољно за
улазак у финале – рекла нам је

Јелена и додала да су сва три
стрелца оправдала позив за
репрезентацију и дали подстрек
осталим члановима клуба.

Претходне сезоне пионирке
Стрељачког клуба „Колубара“ су
на државном првенству екипно
освојиле одлично четврто место
у категорији ваздушна пушка, а
појединачно су биле пласиране у
првих 15 места.

– Надамо се да ће пионире
Јанко Ивковић, Михаило Поповић
и Павле Мирић постићи добре
резултате у категорији пушка
национални програм и да ће се
пласирати у сам врх. То су нам
циљеви за ову сезону. Морамо
да нагласимо да је наш клуб

увек имао добре „пиштољаше“,
а међу њима је и Јана Синђелић,
којој је ово прва такмичарска
сезона и надамо се да ће
достигнути резултате Стефана
Тодоровића, који је био јуниорски
репрезентативац Србије у
дисциплини ваздушни пиштољ –
каже Јелена.

Према речима Александра
Радосављевића, председника
клуба, овај резултат у Словачкој
је и резултат великог труда
и рада тренера Ратомира
Радловића и Јелене Живановић.

– Имамо одличне тренере у
клубу, што се види по клупским
резултатима и позивима на
овакве турнире. Стрељаштво
није комерцијални спорт и није
лако наћи средства, али ја
морам да захвалим челницима
ЕПС-а и општине Лазаревац
који нам увек излазе у сусрет
и помажу. Наша стрељана је
мала да бисмо примили већи
број рекреативаца од којих би
убирали нека средства. Мали
број термина ремети и рад
наше такмичарске селекције.
За Елену је сада потребна
квалитетнија опрема која
је изузетно скупа. – каже
Радосављевић.

Т. Крупниковић

■ Богојављенско пливање за часни крст на језеру Очага

„С вером у Бога ништа није тешко“

Млади Лазаревчанин Вук Милутиновић допливао је први до
часног крста на језеру Очага на Богојављење, 19. јануара.
Ове године за крст су плувала 24 такмичара.

– Имао сам мотив да победим, одувек ми је то била жеља, а с
вером у Бога ништа није тешко – рекао је Милутиновић, коме је ово
други пут да учествује у пливачкој трци за Богојављење.

Победнику је припао часни крст у трајно власништво, а награду
му је уручио председник општине Лазаревац Бојан Синђелић, који
је поздравио пливаче, њихову подршку и бројну публику и свим
такмичарима честитао на изузетној храбрости.

Пливању за часни крст претходио је молебан свештенства Храма
Светог великомученика Димитрија у Лазаревцу. Традиционално се
пливало 33 метра у част Христових година живота, а веома хладна
вода у језеру Очага није спречила храбре пливаче да допливају до
циља. Пригодни поклони уручени су свим такмичарима.

Уз благослов Српске православне цркве и под покровитељством
Општине Лазаревац богојављенско пливање за Часни крст на језеру
Очага организује се од 2006. године.

Т. К.

Увек корак испред свих

Упоредо са развојем површинских копова растао је и значај „Пројекта“ за „Колубару“. Пројектанти су увек ишли испред рудара, а квалитет и успех њиховог посла утицали су на све остале карике производног ланца

■ Место где настају пројекти

Стручњаци Организационе целине „Пројект“ пуних 50 година израђују техничку документацију за РБ „Колубара“ из области геологије, рударства, архитектуре, грађевинарства, електротехнике, машинства, економије и заштите животне средине. Захваљујући дугогодишњем искуству, са 8.275 урађених пројеката од оснивања до данас, „Пројект“ је водећа пројектантска кућа за израду рударских пројеката у области површинске експлоатације. Огромно знање и искуство пројектаната, креативна достигнућа и пројектна решења уткани су у 115 пројеката урађених у току претходне године.

У „Пројекту“ се обављају послови пројектовања, надзора над грађењем, увођењем и праћењем технолошког процеса, менаџмента, инжењеринга у области рударства, геологије, архитектуре, грађевинарства, електротехнике, машинства и економије. Њихов посао почиње од идеје, инвестиционе студије о оправданости улагања до пројектовања и прибављања неопходних дозвола и сагласности државних органа и надзора над изградњом.

На основу одлуке Радничког савета РЕИК „Колубара“ 1. јануара 1970. године основана је Служба за пројектовање студија, унапређења и развоја Комбината – Пројектантски биро са седиштем у Вреоцима. Првобитан задатак запослених је био да са стручњацима Комбината израђују потребну инвестиционо-техничку документацију за потребе РЕИК „Колубара“.

Иницијатор оснивања пројектантске организације у „Колубари“ био је Милан Милетић, генерални директор „Колубаре“, крајем 1969. године. Циљ је био да се Рударски басен и у овом погледу осамостали и да искористи сопствени кадар. Првих година рада на изради пројеката били су ангажовани најобразованији и најспособнији инжењери и техничари. Многи од њих су постали доктори наука, универзитетски

професори, саветници у институцијама, а неки су одлазили на Рударски институт постајући афирмисани стручњаци у области пројектовања. „Упрошћени пројекат проширења источног одлагалишта Поља Д“ први је пројекат урађен 1970. године, а дело је инжењера Душана Мршовића и Душана Стојановића који су постали доктори рударских наука и познати стручњаци.

Упоредо са развојем површинских копова растао је и значај „Пројекта“ за „Колубару“. Пројектанти су увек ишли корак испред рудара, а квалитет и успех њиховог посла утицали су на све остале карике производног ланца.

„Колубарини“ пројектанти су највише израђивали техничку документацију за потребе отварања површинских копова – Поље „Б/Ц“, Поље „Д“, „Тамнава-Источно поље“, „Тамнава-Западно поље“, „Велики Црљени“, Поље „Г“, Поље „Е“ и „Радљево-Север“. По обезбеђивању кровне техничке документације, пројектанти су успешно израђивали и друге извођачке пројекте до најситнијих детаља, како би се обезбедили сви пратећи објекти неопходни за несметано одвијање производње.

У последњих неколико година активност пројектаната је базирана на изради Главног рударског пројекта за ПК „Радљево-Север“. Поред дефинисања технологије откопавања и одлагања, урађена је документација за изградњу инфраструктурног коридора.

За потребе отварања ПК Поље „Е“, поред Главног рударског пројекта,

урађена је и Студија о процени утицаја на животну средину, као и неопходна техничка документација за изградњу инфраструктурних објеката. Сви помоћни грађевински објекти који су били у функцији површинских копова, а нашли су се на локацији отварања ПК Поља „Е“, премештени су уз одговарајућу техничку документацију коју су урадили пројектанти ОЦ „Пројект“.

Подужа референтна листа пројеката и вишегодишње искуство и успеси говоре о значају „Пројекта“ за развој Рударског басена, али и утицају на развој локалне заједнице.

М. Павловић

Знање одговор на изазове

ОЦ „Пројект“ има 78 запослених, од којих је више од 50 дипломираних инжењера, распоређених у девет радних јединица: геологија, површинска експлоатација, транспорт и прерада, архитектонско пројектовање, грађевинско пројектовање, електропројектовање, машинство, економска анализа и пројектовање, техничка обрада података и биро за координацију и основну концепцију пројеката у рударству. После статусне промене предузећа, делатност „Пројекта“ се проширила на све делове „Електропривреде Србије“, а „Колубарини“ пројектанти професионално и успешно одговарају на све пословне изазове.

/// Фото: М. Цвијетић

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд 658(497.11)[085.3]
ЕЛЕКТРОПРИВРЕДА Србије Енергија Колубара ЕПС Енергија Колубара / главни и одговорни уредник Наталија Живковић. -
2017, бр. 1 (нов.) - . - Лазаревац : Електропривреда Србије, 2017- (Београд : Birograf comp). - 30 cm
Месечно. - Је наставак: Колубара (Лазаревац) = ISSN 1451-2890
ISSN 2560-5143 = ЕПС Енергија Колубара
COBISS.SR-ID 250299404

